

[Birthe Hansen]

fra en bankrådgiver forekommer spørgeren at være uacceptabel for det enkelte menneske. Den form for moralprædiken fra en bankrådgivers side forekommer spørgeren fuldstændig uacceptabel.

Svar (18/3 92):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Efter betalingskortlovens § 24, stk. 2, må oplysninger om kortindehavere kun anvendes, når dette er nødvendigt til gennemførelse af betalingstransaktioner, korrektioner og retshåndhævelse, eller når dette er hjemlet ved lov.

Loven indeholder ikke hjemmel til en benyttelse som den beskrevne.

Forbrugerombudsmanden, der fører tilsyn med overholdelsen af betalingskortloven, har behandlet spørgsmålet i forbindelse med den seneste gennemgang af sikkerheden i dankortbetalingssystemet.

Det er af betydning for sikkerheden i systemet, at kortindehaverne har den bedst mulige adgang til at kontrollere de debiteringer, der foretages på kontiene.

Forbrugerombudsmanden har derfor henstillet til pengeinstitutsektoren, at det generelt – således som nogle pengeinstitutter allerede gør i dag – anføres på kundernes kontoudtog, hvor kortet har været anvendt.

For at forebygge sådanne situationer, som er beskrevet i spørgsmålet, har Forbrugerombudsmanden dog samtidig henstillet, at systemerne indrettes således, at de enkelte pengeinstitutfilialer ikke har umiddelbar adgang til oplysningerne om, hvor kortet har været anvendt.

Forbrugerombudsmanden har i en skrivelse af 25. februar 1992 bedt Pengeinstitutternes Betalings Systemer og Dankortgruppen, der er det fælles organ, der koordinerer sikkerheden inden for dankortsystemet, om en tilbagemelding senest den 1. april d.å.

Således som Industriministeriet fortolker bank- og sparekasselovens § 1, stk. 6, vil det endvidere være i strid med redelig forretnings-skik og god pengeinstitutpraksis, såfremt et pengeinstitut f.eks. i sin kreditvurdering eller kunderådgivning udnytter sin mulighed for at få oplysninger om kundens forbrugsmønster.

Finansrådet har i den forbindelse givet udtryk for, at man er enig i denne fortolkning.

Spm. nr. S 563

Til *justitsministeren* (4/3 92) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det er rigtigt, at palæstinensiske asylansøgere under asylophold her i landet har været hjemrejst for angiveligt at gifte sig?«

Begrundelse

Spørgeren finder det utroligt, at asylansøgere, der opholder sig her i landet som flygtninge, kan rejse hjem.

Hvis det er muligt for de pågældende asylansøgere at rejse hjem, må det også være muligt for de pågældende at blive hjemme, således at de ikke længere belaster det danske system og spærrer for andre, der har mere brug for den hjælp, vi yder.

Svar (19/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet er ikke bekendt med, at asylansøgere under deres ophold her i landet har været hjemrejst.

Justitsministeriet er imidlertid bekendt med, at udlændinge med opholdstilladelse her i landet efter udlændingelovens § 7 (flygtninge) har foretaget rejser til hjemlandet.

Den omstændighed, at en flygtning rejser til sit hjemland, betyder ikke i sig selv, at den pågældendes opholdstilladelse her i landet bortfalder. Opholdstilladelsen bortfalder kun, såfremt udlændingen frivilligt tager bopæl i hjemlandet eller opnår beskyttelse i et tredje land, jf. herved udlændingelovens § 17, stk. 3.

En tidsbegrænset opholdstilladelse bl.a. som flygtning kan imidlertid efter udlændingelovens § 19, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, inddrages inden for de første 2 år, når det grundlag, som er angivet i ansøgningen eller tilladelsen, var urigtigt eller ikke længere er til stede. Enhver opholdstilladelse kan endvidere efter bestemmelsens stk. 3 uden hensyn til varigheden af det hidtidige ophold her i landet inddrages, hvis udlændingen har opnået tilladelsen ved bevidst urigtige oplysninger eller fortielser, altså ved svig.

Udlændingemyndighederne har således efter loven anledning til at overveje, om forudsætningerne for en opholdstilladelse fortsat er